

Lesjou, Olof

Den berømte Malerregning

fra 1780.

Samt

den smukke Sang

om

Den bedragne Elsker.

Følgende Malerregning

er funden blandt endel gamle Papirer i Glava Kirke i
Wernland, Sverige:

Glava Kommune til Undertegnede for Maling af
Sognets Kirke:

Forandret de 10 Bud samt ferniseret det 6te . . .	Kr. 2.24
Ojort ny Næse paa Høveren paa Korset samt ud- strakt hans Fingre	" 1.30
Oppudset Pontius Pilatus og sat nyt Belsværk om hans Krave samt ferniseret ham foran og bag . . .	" 3.36
Sat nye Vinger paa Engelen Gabriel og oppudset de første	" 2.40
Oversiroget Uppersteprestens Tjenestepige 3 Gange . . .	" 1.40

V box 30:871

Indsat nye Tænder i den hellige Petri Mund samt overstrøget Hanens Fjædre "	1.30
Udvidet Himlen og tilsat adskillige nye Stjerner "	2.15
Forbedret Helvedes Ild og givet Djævelens Ansigt et barskere Udseende "	1.12
Forbedret den hellige Magdalene, som var aldeles fordærvet "	5.00
Givet Mose Ansigt et mere alvorligt Udseende samt ferniseret hans Broder Aron "	1.40
Oversæet de kloge Jomfruer samt overstrøget og forbedret dem her og der "	1.00
Forfølvte Judas's Sølvpeng "	1.45
Sat nyt Haar paa den kydste Susanne samt Sko under Hestene for Elias's Vogn og nøiere betegnet Veien til Himmelen "	3.34
Gjort Verdens Ende meget længere; thi den var aldeles for kort "	2.24
Gjort det røde Hav rent for Flueskarn "	3.17
Indsat mere Klogskab i Josefs Ansigt samt ferni- seret Potifars Hustru for og bag "	5.00
Gjort nye Fugleskarn i den blide Tobias's Dine, hvilke var aldeles affaldne "	0.12

Summa Kr. 37.99

Brogaden, Slava 1780.

Olof Leijon,
Malermester.

Den bedragne Elsker.

En vakker Ven jeg havde valgt;
Den elsked' jeg dog over alt,
Den tænkte jeg skal bli min Trost
Og hvile ved mit unge Bryst.

Men min Veninde fveg sin Ed
Og rev min Lykkes Stjerne ned!
Nu staar jeg ene og forladt
Med Sorgen over tabte Skat.

Jeg glemmer hende ei igjen,
Om hun tog sig en anden Ven.
Hver Aften jeg i Lunden gaar,
Jeg fælde maa saa mangen Taar.

En Aftenstund — med sorgfuldt Mod —
Jeg hvile ved en Furu-Rod,
Der horte jeg Smaafuglesang;
Og dybt mig greb den dybe Klang.

Der kom til mig en Vandringsmand,
Han talte til mig saa forsand:
„D, hvorfor græder du, min Ven?
Har du da ingen Trost igjen?

